

Voeballe in de Juliaonaotraet

Vleede week was 'k bij d'n opening van de tentôonstelling over d'n Ouwe Uibraaijing. Kijkende naer de foto's in de Boszaol viel me op hoe leeg de straete i mijn jeugd wazze. Dà broch herinneringe i me bove. We weunde in de Willeminaotraet naest de drogisterij van Dries van Es. Mijn vriendjie weunde in de Juliaonaotraet en as 'k daer heene gong, kon dat op twêê maniere: deur de Middestraet of deur de gangchies.

In de Middestraet was schuin tegenover d'n drogist de winkel van kroijenier Van den Herik en as ie daer overstak, kwam ie bij bakker Van Hattem. Daer kò je vâ je zakcentjie snoep kôôpe. "Iets uit d'n dôôs", wazze de tôôverwoorde. Dan kwam d'r 'n platten dôôs te voorschijn en as 't deksel omhôôg gong, lag daer aal 't snoep waer ie uit kon kieze. Naest d'n bakkerij weunde Aoi de Wap. Toe wis 'k nie dat dat 'n bijnaom was, nooit gewete dat de man Aorie de Jaoger hiettende. Z'n broer Leen weunde laeter schuin boven 'm.

Op d'n hoek van de Juliaonaotraet zat kapper Kiewiet. M'n vriendjie weunde op nummer 76. As we gonge voeballe, konne me twêê dinge doen: een pertijchie, êên tege êên, of doelschiete. Omdà m'n vriendjie keeper was in ons elleftal bij VV Sliedrecht, wou hij graeg op doel en ik nie. D'n blinde muur van 't schuurtie achter 't huis van Borsies (ja, die van Crescendo) was 't doel. Lang duurde dà spellechie nooit, want de overbure vonge twêê voeballende jongchies vlak voor hullieze ruite nie echt leuk. Angst voor d'n bal die d'r wel is tegenaan zou kanne komme. As dat beurde, wazze we rap weg. Makkelijker was 't pertijchie. In de lengte van de straet konne me onze gang gaon. En daerbij wiere we aailijk deur niks of niemand gehinderd. Tuurlijk, ok daer wel is 'n bôôze buuvrouw as d'n bal in 't tuintjie terecht kwam, mor voor de rest aalle ruimte. Gêên êênen oto geperkeerd en de kere dà je 't potjie eve mos stoppe omdat iemand d'r langs wou, wazze ok al 'n uitzondering.

Met etestijd gaauw naer huis. Deur de gangchies deuze keer. In 't leste huis van 't gangchie weunde blinde Nel. Of 'k nou nog zeker weet dat 'r ok 'n hond in de tuin was, durf 'k nie êêns meer te zegge. 't Lijkt aannemelijk dat 'r een blindegelaaidehond was, maor zeker ... Ik begin ok 'n daegchie ouwer te worde. Aan d'n overkant van de Prins Hendrikstraet was de D.M.I en daarnaest de waoterstokerij. Richting huis is nou hêêmel niks meer van aal die middestanders van toendertijd te vinge!

Gert